

РЕШЕНИЕ

№ 5104

гр. София, 05.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 15.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **12601** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е пода на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл.87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на О. Ш. И. И., гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място], И., с последен постоянен адрес И., [населено място], с ЛНЧ [ЕГН], с основно образование и професия фризьор, против Решение № 2712/11.12.2020г. на зам. председателя на ДАБ – МС, с което е постановен отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Иска се от съда да постанови отмяната на решението като неправилно и незаконосъобразно по подробно изложени правни съображения. Позовава се на чл.33 от Конвенцията за защита на бежанците от 1951г., реципиран в българското законодателство в нормата на чл.4, ал.3 ЗУБ, както и че не е събрана подробна информация за състоянието на сигурността в И., освен справките на ДАБ, от която да се направи извода, че страната са гарантирани основните човешки права и държавата била в състояние да предостави ефективна закрила на своите граждани. Счита, че за него са налице както основания за предоставяне на статут на бежанец така и за предоставяне на хуманитарен статут съответно по чл.8 и чл.9 ЗУБ.

В писмена защита по делото адв. Д. И. - А. поддържа жалбата и иска от съда да уважи същата. Позовава се на показанията на разпитания по делото свидетел, които внасяли яснота относно обичаите и традициите на кюрдските племена по отношение на ситуации, засягащи честта на племето и какви биха могли да бъдат последствията за

жалбоподателя. при евентуалното му завръщане в И.. Също твърди, че нито една от представените от административния орган справки за актуалната ситуация в И. с вх. №МД-549/13.10.2020 г., вх. № МД-674/10.12.2020 г. и вх. МД-58/29.01.2021г., изготвени от Дирекция "Международна дейност" при ДАБ не съдържат никаква информация относно влиянието на кюрдските племена в И. К. и прилагането на племенните закони, които имали превес над местното законодателство, особено в случаите, в които се касае до честта на племето. Според изложеното от адвоката, информационната система за страната на произход на австрийския отдел на Ч. кръст А., достъпна на адрес: www.ecoi.net/en/document/2002613.html, се съдържала информация за следното: „Поради недоверието или липсата на достъп до съда много иракчани се обръщат към племенни органи за решаване на спорове, дори и такива, свързани с тежки престъпления“. Според същият източник и "многобройни други", но неуточнени, „престъпленията на честта" често се извършват безнаказано, тъй като в голяма степен се приемат от обществото, включително от правоохранителните служители, като подходяща реакция спрямо предполагаемо погазване на „честта“. Според адвоката подобна информация можела да се намери и в доклада за правата на човека в И. на Върховен комисариат на ООН за бежанците, достъпен на адрес: <https://www.refworld.org/docid/5b6afc544.html>. Тези факти и обстоятелства не са били изяснени, дори не били обсъдени от административния орган при произнасянето по молбата на жалбоподателя за международна закрила.

По тези съображения, адвокатът счита, че не са обсъдени релевантни факти, а справка на дирекцията при ДАБ не е съдържала данни за племенните традиции и обичаи, по силата на които убийствата в името на честта не се наказвали в И.. Този пропуск и тъй като органът се е позовал само на общото положение в И., е довело до неправилна преценка на заявените опасения за живота и сигурността му и съответно до незаконосъобразност на издадения административен акт поради противоречие с материалния закон.

Претендира се също, че актът е и немотивиран, ако не е допуснато процесуално нарушение на чл. 35 от АПК, административният орган щял да достигне до различен от постановения краен извод. Също счита за нарушено задължението на административния орган да изложи подробни аргументи относно ситуацията в държавата на произход, като законова гаранция за спазване на принципа по *refoulement* - забрана за връщане, уреден в чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 т. и възприет от чл. 4. ал .3 от ЗУБ, който принцип имал и проявление в принципа по чл. 3 от ЕКЗПЧ.

Пред съда жалбоподателят взе участие лично чрез преводач, като поддържа изцяло същата.

В допълнителна писмена защита адв. И. излага и допълнителни съображения за основателността на жалбата, конкретно въз основа на допълнително представената от ответника справка с вх. № МД-222/11.05.2021г. относно прилагането на племенните закони и за престъпления, свързани с честта, с акцент срещу мъжете и отношението към такива случаи на официалната власт в И. К.. също излага и аргумент, че голяма част от посочената справка изцяло съвпадала с показанията на разпитания по делото свидетел в о.с.з. на 15.03.2021г. Също в допълнителната писмена защита адв. И. изтъква сходство между изнесените данни от свидетеля и Становището по делото на Службата на ВКБООН, относно прилагането на племенните закони в И. К.. конкретно

има предвид следното: „Ситуацията на лица, набелязани като част от разрешаването на племенни конфликти, включително кръвни вражди, в И.“ е дадено обяснение, че „При кръвните вражди обикновено членове на едно семейство убиват членове на друго семейство като отмъщение в съответствие със стар кодекс на честта и поведението. В И. конфликтите между (по-широките) семейства могат да се предизвикат от умишлено и неумишлено убийство, но и от други провинения като нараняване, загуба на „честта“ (напр. в резултат от отвличане или изнасилване на жена или момиче или обществено неприемливо поведение)“. От тази част на становището оставало ясно, че една кръвна вражда, която се наказва с убийство, може да бъде предизвикана и от случаи подобни на случая на жалбоподателя - връзка между него и момиче от друго племе, което е довело до загуба на „честта“ на племето на момичето в резултат на обществено неприемливо поведение. Също адв. И. се позовава на посоченото в становището на ВКБООН, че „престъпленията на честта“ се считат за особено тежки случаи, равни на убийство на племенен вожд, като в такива случаи племената може да наложат смъртно наказание за виновника.

Адв. И. също така подчертава и посоченото в становището на Службата на ВКБООН - България, за "племенното правосъдие", което е натрупало сила наново в резултат на последователните конфликти, засягащи И., слабата държавна власт и неефективната формална съдебна система, хората все повече прибягвали до племената, за да решават различията си“. Също изрично се позовава на застъпеното становище на ВКБООН, че лицата, участващи в кръвни вражди, може, в зависимост от индивидуалните обстоятелства на случая, да се нуждаят от международна закрила на базата на основателен страх от преследване от недържавни субекти по причина на принадлежност към конкретна социална група или други относими основания по Конвенцията в съчетание с общата неспособност на държавата да осигури защита срещу такова преследване.

Адв. И. счита твърденията на ответника за изцяло неоснователни, счита за нелогично да се приеме, че подобни провинения, можело да възникнат в рамките на едно семейство или племе, още повече, че са дадени примери като възможен повод за кръвна вражда между две племена. Поддържа допуснато нарушение на чл.35 АПК – е неизясняване на относими факти, като така не е спазен принципа за забрана за връщането.

Поддържа искането съдът да постанови отмяна на оспореното решение и да върне преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията на съда по тълкуването на закона.

ОТВЕТНИКЪТ - зам.председателят на ДАБ чрез процесуален представител юрк. Ч., оспори изцяло жалбата, като в ход по същество и в писмена защита претендира неоснователността ѝ изцяло и иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ. Претендира спазването на изискванията за издаване на оспореното решение, в това число на чл.75, ал.2 ЗУБ. Твърди, че при произнасянето по молбата за международна закрила били преценени всички относими факти, декларации или документи, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие, включително и дали молителят е упражнявал дейности, чиято единствена цел е да получи международна закрила. Твърди, че жалбоподателят по делото О. Ш. И. И. не е аргументирал наличието на основателен страх от преследване по причина на неговата

раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, във връзка с ч.8, ал.1 ЗУБ, нито основателни предположения, че спрямо него е било осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, нямало данни за нарушаване на основни права на човека, което да е тежко по своето естество или повторяемост. Позовава се на заявеното от жалбоподателя, че не е членувал в политическа партия или организация, нито във въоръжена групировка.

Според писмената защита от юрк. Ч., изложените от жалбоподателя твърдения за преследване, свързани със заплахи, отправени от бащата на момиче, с което е имал връзка, не били относими, а са от личен характер. До напускането на страната, О. Ш. И. И. не е претърпял вреда, изрично заявява, че не е преживял насилие. Твърдението, че е стреляно по неговия фризьорски салон, не било подкрепено с никакви писмени доказателства, а твърдението, че е извършено от бащата на това момиче, било единствено предположение. Не се е ангажирал да представи доказателства, че е потърсил помощ и е уведомил властите в държавата си по произход, не е представил писмени доказателства за установяването на това твърдение.

Според юрк. Ч. при изслушването на свидетеля били представени противоречиви твърдения за причините поради които О. Ш. И. И. е бил заплашен. Пред съда било изложено, че заплахата е по причина, че жалбоподателят и момичето били от различни племена и съгласно племенните правила, същият ще бъде търсен от племето на момичето, за да се отмъсти за тяхната тайна връзка. В протокола от проведеното лично интервю с рег.№ УП 3019/19.10.2020г., О. Ш. И. И. лично заявил, че бащата на момичето е член на партия, без да посочва племенен спор или изобщо да заявява, че враждата и заплахите са по причина различните племена, от които са с момичето. Също юрисконсултът изтъква, че за заплахите не е посочен период, в който са извършвани, кога е била последната такава, и която го е накарала да напусне страната си. Нямало риск от бъдещо преследване. Позовава се и на останалите отрицателни предпоставки в оспореното решение за отказ да се предостави статут и за неприложимост на чл. 8, ал. 9 от ЗУБ за признаването му за бежанец и основанията по чл.9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут.

В последното съдебно заседание по делото ответникът чрез юрк. К. също поддържа неоснователност на жалбата и искането да бъде отхвърлена. Счита, че дори и бежанската история да бъде приета за достоверна, предпоставки за международна закрила не са налице. До този извод се достига с оглед на доказателствата, включително и от представената справка. В нея става ясно, че обектите на престъпления свързани с честта са членове на семействата, които са нарушили социални и културни норми са нанесли вреда на репутацията на семействата. Наказанията са вътрешни, в самите членове на племето, а не между отделните племена. Основната уязвима група са жените, няма данни че връзката с момиче от друго племе е престъпление според племенните закони. Смята, че за иракския гражданин няма риск, който да е обоснован от международна закрила. М

Прокурорът - първоначално Г. при СГП, счита жалбата по делото за неоснователна, а обжалваното решение за издадено от компетентен орган в предвидената форма при спазване на административно-производствените правила в съответствие със закона и неговата цел. Според него посочените от жалбоподателя причини за напускане на страната му на произход, включително установени от разпита на свидетеля, не обосновавали предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на бежански или

хуманитарен статут. Също така намира противоречие в бежанската история на чужденеца. По тези съображения счита, че жалбата следва да бъде отхвърлена.

Допълнително прокурор Д. при СГП също представи заключение за неоснователност на жалбата като се присъедини към становището на ответника, счита, че И. не е рискова страна.

СЛУЖБАТА на ВКБООН в България представи изрично Становище относно прилагането на племенните закони и престъпления, свързани с честта в И., и наличието на ефективна закрила от държавата в И. К.. Също представи по делото Съображения за международна закрила по отношение на лица, избягали от И. към май 2019г.

По делото са приети доказателствата по административната преписка. Справка за Република И., с вх.№МД-58/29.01.2021г. на дирекция "Международна дейност", при ДАБ. Допълнително са приети писмени доказателства - Справка М2-222/11.05.2021г. на дирекция "Международна дейност при ДАБ относно Република И., съдържаща раздели : 1.Общо положение в И. К. и 2.Прилагане на племенните закони и за престъпления, свързани с честта, с акцент срещу мъжете и отношението на официалната власт към такива случаи в И. К.. Приети са като доказателства по делото Становището на ВКБООН и Съображения за международна закрила по отношение на лица, избягали от И. към май 2019г.

По искане на жалбоподателя, по делото са изслушани свидетелските показания на А. К. Г., [дата на раждане] , гражданин на И., регистриран в ДАБ също като лице, търсещо закрила.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на основанията по чл.16 АПК, в това число и като взе предвид задълженията на съда по чл.46, пар.3 от Директива 2013/32 , както е разтълкувани от съда на ЕС, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на оспорването:

Жалбата по делото е от дата 23.12.2020г., подадена е чрез административния орган. Оспореното по делото Решение № 2712/11.12.2020г., издадено на основание чл.чл.75, ал.1, т.2 във връзка с чл.8 и чл.75, ал.1, т.4 във връзка с чл.9 ЗУБ, от Д. И., зам.председател на ДАБ, връчено на дата 17.12.2020г., подлежи на обжалване пред съда в 14-дневен от съобщението. Предвид датата на жалбата, то срокът за оспорването на решението пред съда, предвиден по чл.84, ал.3 ЗУБ , в случая е спазен.

По фактите съдът приема следното.

Жалбоподателят О. Ш. И. И., е гражданин на И., лице от мъжки пол, [дата на раждане] , в [населено място], И., гражданин на И., етническа принадлежност кюрд, вероизповедание: мюсюлманин сунит, семейно положение: неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на чужденеца са установени в производството по издаване на оспореното по делото решение въз основа на представен оригинал на валиден иракски

национален паспорт. Копие от паспорта в превод е приложен по преписката.

С оспореното по делото Решение № 2712/11.12.2020г., издадено на основание чл.75, ал.1, т.2 във връзка с чл.8 и чл.75, ал.1, т.4 във връзка с чл.9 ЗУБ, от Д. И., зам.председател на ДАБ, е разгледана първата по ред молба за международна закрила с вх. № РД09_В_785/12.10.2020 г. на РПЦ - [населено място], подадена от О. Ш. И. И., първа по ред.

По молбата за закрила са проведени процесуални действия, за които са съставени писмени документи, всички заведени с вх. № УП 3019/12.10.2020г., а именно:

1.Молбата за закрила, първоначално подадена пред орган на Дирекция Миграция на дата 05.10.2020г., следва да се счита за потвърдена на 12.10.202г. пред орган на ДАБ, видно от подписанта втора молба на същата дата пред длъжностно лице на ДАБ и и преводач, с която също иска международна закрила.

2.На 12.10.202г. е извършена и регистрацията на молбата, като е съставен Регистрационен лист - л.57 от делото, според който жалбоподателят освен посочените по-горе данни е посочил, че има основно образование и по професия е фризьор. По негови данни всички останали членове на семейството - майка, баща, брат и сестра, са в И.. Съставена е Е. дактилоскопна карта (л.54 от делото).

3.На 12.10.202г. на жалбоподателя е връчена покана за провеждане на лично интервю на дата 19.10.2020г. и такова е проведено, видно от съставения протокол от същата дата - лист 34 от делото.

4.До ДАНС е изпратено писмо на дата 12.10.2020г. за подадената молба за закрила, на основание чл.58, ал.9 ЗУБ с искане за становище по молбата. В отговор от ДАНС е представено становище наот дата 13.11.2020г. - л. 13 от делото, според което не се възразява да бъде предоставена международна закрила, в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

5.На жалбоподателя са връчени "Допълнение към указанията за правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила в Република България във връзка с чл.29, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците, с които жалбоподателят е информиран за неговите права и задължения с оглед определената с решение на Министерски съвет на Република България зона за движение на търсещите закрила чужденци, настанени в регистрационно -приемателен Център С..

6.На жалбоподателя са връчени и указания за процедурата по разглеждането на молбата, правата и задълженията на подалите молба за закрила лица, отново чрез преводач, и на кюрдски език.

Видно то Протокола от 19.10.2020г. за проведено интервю, жалбоподателят е потвърдил всички данни при регистрацията му, няма близки роднини в ЕС. За причините да напусне И. е посочил, че семейството му живее в А., но на въпроса може ли да живее с роднините си, е отговорил отрицателно, защото имал проблем с едно момиче, не се е занимавал с политика, не е членувал в партияне е имал проблеми заради религията си, не е влизал във взаимоотношения с армията или полицията, не е ходил войник, тъй като не било задължително. На въпрос след 7 други, за втори път е завил като причина връзката му с момиче, този път като причина да напусне И.. В [населено място] имал работа и приятели, но имал и връзка с едно момиче около 5 г. Връзката била тайна, но някои хора знаели и накрая научил бащата момичето, който го заплашил, защото при тях „не е прието да имаш връзка с момиче“. Бащата

разбрал месец преди жалбоподателят да напусне И.. Заплашвал жалбоподателя системно, дори пращал хора в Т. да ме заплашват, в Т. пратил човек, който да го следи. За вида на заплахите е посочил, че бащата го е заплашвал със смърт, трябвало да остави дъщеря му на мира и да не разговаря с нея, там не били в Европа, заплахите продължили и взел решение да напусне И.. За бащата на момичето също е посочил че заемал пост в партия, също и данни за заплахи субийство, посочил е и заплахи към членове на семейството му, към момента на интервюто продължавали да го търсят и заплашват. Жалбоподателят се обърнал към полицията, но те не взели отношение, тъй като той – бащата, бил човек с влияние и управлявал партията в [населено място]. Лично към жалбоподателят не е имало насилие, но се случило да стрелят по салона му, като бил сигурен, че причината е бащата на въпросното момиче, защото нямал проблеми с други хора. Жалбоподателят не е задържан, арестуван или съден, също и никой то семейството му.

Жалбоподателят е заявил, че е напуснал И. в края на август 2020г. легално с паспорт за Т., където останал 3-4 дни, в България пристигнал нелегално на 15 септември 2020г., искал да стигне в Германия, заловен е от българските гранични власти.

По преписката е приобщена изготвена от Дирекция "Международна дейност" при ДАБ Справка с рег. № МД-549/13.10.2020г. относно Република И., в която се съдържа по т.1. Общо положение в страната и по т.2 Актуална политическа и икономическа обстановка. Действително в същата няма данни нито за прилагането на плементите закони, нито дадени за убийства на честта. Процесната молба за закрила гледана в производство по общия ред, на основание чл.68, ал.2 ЗУБ, в резултат на което е издадено и обжалваното по делото решение.

В същото органът е обсъдил причините, посочени от жалбоподателя да напусне И., но е формирал извод за неоснователност на подадената молба за международна закрила. Чужденецът не обосновава наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона. по изложените от него причини да напусне страната си по произход органът е приел, че заявените причини – проблемите, свързани с бащата на момичето, което е имал връзка касаели причини от личен характер, които не попадали в обхвата на ЗУБ. Като основание за неоснователност е приет и факта, че се е опитал да напусне страната, и твърденията му, че крайната му цел е Германия. От тези обстоятелства е направен извод, че единствената причина да напусне страната си по произход, е за да търси по-добър живот, и е квалифициран като лице мигрант.

Прието е, че заявените от него причини да напусне И. не попадат в обхвата на ЗУБ твърденията му не съдържали информация за осъществено спрямо него преследване и спрямо членове на семейството му, и като краен резултат, не е изпълнена нито една от хипотезите по чл.8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Органът само въз основа на справката на дирекцията за общата ситуация в И. и за актуалната политическа и икономическа обстановка, както и заявеното от жалбоподателя че лично не е преследван на никакво основание, нито е арестуван, няма взаимоотношения с партия или с властта, е формиран извод, че правното му положение не попада и в приложното поле на чл.9 ЗУБ. За компетентността на органа да издаде оспореното решение, по делото е

представена Заповед № РД 05-392/30.06.2020г., видно то която издателят на оспореното решение - Д. И., зам. председател на ДАБ при МС, има правомощия по 48, ал.1 т.1 , т. 3 и т.4 ЗУБ. В казуса по делото е упражнено правомощие по чл. 48, ал.1, т.1 ЗУБ - да откаже предоставянето на международна закрила.

От събраните данни за престъпленията на честта в И., с акцент към мъжете жертви на такива престъпления, съдът прием аза установено следното:

Видно от публикуваните още през 2019г. Съображения за международна закрила по отношение на лица, избягали от Република И. на ВКБООН, приети по делото на лист 118и следващите на български език и публично достъпни на сайта на организацията, се съдържа специален раздел 11) "Лица, набелязани като част от разрешаването на племенни конфликти, включително кръвни вражди, в която част е изразено ясно становището на ВКБООН, че такива лица е възможно в зависимост от обстоятелствата да се нуждаят от международна закрила на базата на основателен страх от преследване от недържавни субекти пи причина принадлежност към определена социална група или други относими основания. Също е посочено, че е възможно лица, участващи в кръвна вражда, да се наложи разглеждането на възможно изключване от статут на бежанец.

В становището си пред съда ВКБООН е изложил същите съображения, а именно:лицата, участващи в кръвни вражди, може в зависимост от индивидуалните обстоятелства на случая, да се нуждаят от международна закрила на базата на основателен страх от преследване от недържавни субекти по причина на принадлежност към конкретна социална група или други относими основания по конвенцията в съчетание с общата неспособност на държавата да осигури защита срещу такова преследване. Също са повторени данните за начина на разрешаване на племенните конфликти и за племенното правосъдие, също е посочено, че тези, които се опасяват, че ще станат мишена на отмъщение, често се въздържат да се обръщат към полицията поради страх от по-нататъшни репресивни действия, а правоохранителните служители, също били членове на племена, не се намесвали в племенни конфликти, други се намествали съобразно съобразно собствената им племенна принадлежност. Също е посочено, че министерството на правосъдието е обявило през април 2018г. създаването на комисия за племенен арбитраж със задачата да разрешава племенни конфликти, което според иракски наблюдатели още повече уронвало официалната правораздавателна система.

По въпроса дали е налице закрила от държавата И. К. ,са обсъдени недостатъци на системата, съдебната независимост се подкопавала от политически вмешателства, извършителите на престъпления се ползвали от закрилата на управляващите партии, посочва се случая на оправдаване на убиец поради липса на доказателства, ако човек влезел в конфликт със службите за сигурност или управляващите партии, не се прилагало върховенството на закона, съдилищата не били осъдили никого за каквито и да било нарушения на човешките права, на хуманитарното или международното хуманитарно право.

Що се касае до страните в конфликта, в становището на ВКБООН е посочено,

че при кръвните вражди членове на едно семейство убиват членове на друго семейство като отмъщение, според племенния обичай, мъжете от по-широкото семейство били длъжни да отмъстят.като или убият някого от семейството на убиеца или по-често като се договорят за финансова компенсация – кръвни пари на семейството на жертвата, което от своя страна погасявало правото на отмъщение.В особено тежки случаи като тези на престъпления на честта или убийство на племенен вожд, племената можели да наложат смъртно наказание на виновника. Когато племената не успявали да разрешат споровете по между си с мирни средства, споровете можело да прераснат в кръвни вражди, такива вражди, заедно с въоръжени сблъсъци с тежко въоръжение, отвличания и убийства, продължават да са обичайни, особено , но не само, в южните провинции.

В допълнителната справка на Дирекция „Международна дейност от 11.05.2021г. – лист 10 от делото, се съдържа по-обширна информация за племенните закони и престъпления, свързани с честта, с акцент срещу мъжете и отношението на официалната власт към такива случаи в И. К..

Следва да се посочи, че твърденията на адв. А. за драстични разлики между данните, изнесени в становищата на ВКБООН и Дирекция „Международна дейност не се потвърждават. От документите на ВКБООН, е видно, че действително са изнесени данни за кръвни вражди между семейства - резултат от вражда на едно племе срещу други, в контекста на изнесените данни по делото, че жалбоподателят и момичето са от различни племена. Видно от справката на дирекцията, също са изнесени данни и за разрешаване на племенни спорове, като е посочено, че при разрешаването им може да се стигне до предаване на роднини от женски пол като компенсация или убийство на честта, което може да включва и възмездно убийство/смърт или прогонване. Също в справката е разгледано племенното обичайно право като способ за разрешаване на конфликти поради слабия капацитет на правосъдната система .

Също в последната справка на ДАБ е посочено и следното: *„Според един източник, „убийствата на честта“ се определят като „произволно лишаване от живот на жени и момичета (но възможно и на мъже и момчета) от (мъже) членове на семейството или членове на племето, защото се счита, че жертвите са донесли срам или „безчестие“ на семейството и/или племето. Същият източник посочва, че жените са основните жертви на такива престъпления, които са преобладаващо извършвани от мъже-членове на семейството, въпреки че понякога мъже също стават жертви на такъв род насилие. Престъпления на честта се извършват във всички райони на И. и пресичат етнически и религиозни линии. Тъй като множество такива престъпления не се съобщават или се прикриват от семейството като злополуки или самоубийства, е трудно да се оцени истинският мащаб на тяхната честота. Същият източник допълва, че престъпленията на честта са по-чести в малките градове и в селските райони на И. К., отколкото в градските райони. Градовете, посочени от източниците, са Р., К., П., Ч., К. и К., но хора в по- големите градове като Д. и А. също са известни с консервативни нагласи за ролята на пола.“*

За да избегне повторения, съдът ще обсъди данните от разпита на свидетеля при преценката за достоверност на бежанската история. По делото е разпитан като свидетел

При така установеното по фактите, съдът приема следното:

По съществуващото на оспорването:

1) По издаването на обжалваното решение от компетентен орган и спазването на изискванията за форма:

С обжалваното по делото решение, издателят му на основание делегация, е упражнил правомощие на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, предвидено по чл.48, ал.1, т.1 от Закона за убежището и бежанците, като е отказал предоставянето на международна закрила. Съгласно чл.52 ЗУБ, председателят на ДАБ може да делегира правомощието си по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ. Следователно, обжалваното решение е издадено от компетентен орган, предвид обсъдената по фактите заповед за делегиране на правомощия от председателя на ДАБ на заместника му, издал оспореното по делото решение. Формално решението е издадено в изискващата се писмена форма, съдържа правни и фактически съображения за издаването му.

Изложеното води до извод, че обжалваното решение е законосъобразно по смисъла на чл.149, т.1 и т.2 АПК.

2) По спазване на процесуалните правила и материалната законосъобразност на решението, съдът приема следното:

Съгласно чл.75, ал.2 ЗУБ, първото изречение: при произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, декларации или документи, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие, включително и дали молителят е упражнявал дейности, чиято единствена цел е да получи международна закрила. Съгласно ал.3 от същата разпоредба, първото изречение, когато твърденията на молителя не са подкрепени с доказателства, те се приемат за достоверни, ако той е положил усилия да обоснове молбата си, дал е задоволително обяснение за липсата на доказателства и **изявленията му са преценени като непротиворечиви и достоверни.** Съгласно второто изречение на чл.75, ал.3 ЗУБ: липсата на достатъчно данни за преследване, не може да бъде основание за отказ за предоставяне на международна закрила.

На първо място, следва да се приеме за верен извода на органа, че целта на жалбоподателя е да достигне до Германия, същият е заловен на българската граница при опит нелегално да напусне страната. Тези данни са подкрепени от личните му изявления на проведеното интервю, обсъдено по-фактите. Така Очевидно, че жалбоподателят желае от българската държава да му предостави статут, който да му позволи да замине за Германия, която държава е крайната му цел. Предоставянето на статут на международна

закрила или на субсидиарна закрила по смисъла на Директива 2011/95, последният равностоен на хуманитарна закрила по чл.9, ал.1 ЗУБ, в случай, че предварително е известно, че този статут ще бъде използван с такава цел, е недопустимо. Това изрично е предвидено в съображение 13 от преамбюла на Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, което съображение гласи:

"(13) Сближаването на правилата относно признаването и съдържанието на статута на бежанец и статута на субсидиарна закрила би следвало да допринесе за ограничаване на вторичното придвижване на молителите за международна закрила между държавите-членки в случаите, в които това придвижване се дължи единствено на съществуващи различия в правните норми на държавите-членки."

От заявеното от жалбоподателя след като е подал формално молбата си за закрила следва на първо място, че същият не желае закрила от българската държава, а само подходящ правен статус, който да му дава право на придвижване в рамките на ЕС.

На следващо място, съгласно чл.75, ал.2 ЗУБ, както се претендира и от юрк. Ч., въз основа и на изнесените пред съда данни от свидетеля, бежанската история на жалбоподателя следва да се приеме за недостоверна поради следното:

1. На първо място, твърденията му за нападение срещу фризьорския му салон в [населено място] – „случвало се е да стрелят по салона. Аз съм сигурен, че е от бащата на това момиче“, не могат да се приемат с достоверност, на първо място не са представени данни, от които да се направи извод, че има връзка с твърденията му за заплахи от страна на бащата на момичето.

2. Твърденията на жалбоподателя за стрелба по фризьорския му салон не съвпадат с твърденията на свидетеля по делото, който заяви, че от бащата знае, че „от онова племе са нападнали и стреляли по дома им и са ги заплашили“. Също свидетелят заяви, че жалбоподателят бил постоянно при баща си, познавал го от 2019г. по бизнес дела, като впоследствие уточни, че той е бил „катаджия“ а бащата на жалбоподателя имал цех за производство на прозорци и врати от алуминий и дошъл в апартамента на свидетеля за обзавеждане. Свидетелят напуснал И. през февруари 2020г., а описаното за нападението – от началото на 2020г. януари.

3. Свидетелят заяви, че жалбоподателят бил от племето „хошнал“, а момичето било от друго племе, но не знаел, ставало въпрос за големи племена, правителството не се намесвало. Буди недоумение защо жалбоподателят не е заявил на проведеното интервю дори от кое племе е, нито е посочил племето на момичето, не е дал конкретни данни за имена на бащата на момичето, на момичето. Също жалбоподателят не е посочил, че са от различни племена, неясно от къде свидетелят знае, че жалбоподателят и момичето са от различни племена, това предполага знание на подробности за

бащата на момичето.

4. Също от твърденията на свидетеля и видно от данните от ВКБООН и в справката на Дирекцията, че при племенна вражда заплашените лица не се обръщат към полицията. В случая жалбоподателят е заявил, че поради заплахите от бащата на момичето, се е обърнал към полицията, без да даде конкретика кога по време е направил това и конкретно какво оплакване е предявил и по какъв точно повод, който да свърже оплакването му с претенция за правонарушение, преследвано то законите на И.. В случай на действително подадена жалба то него би следвало да може да изясни подробности за времето и обстоятелствата, които са свързани с подаването ѝ. Също след като твърди, че полицията не се намесва в случаи на племенни вражди по въпроси, свързани с честта, не е обосновал защо е подал жалба.

5. Обосновано юрк.Ч. посочи пред съда, че бежанската история е противоречива, според свидетеля жалбоподателят е работил в цеха на баща си, от където го познава, а според жалбоподателя, е имал самостоятелен фризьорски салон.

6. Също буди съмнение, как след като жалбоподателят е живял в [населено място], а свидетелят в [населено място] – двата най-големи града в И. К., как точно е предпочел за бизнес дела бащата на жалбоподателя. Първоначално свидетелят заяви, че познава бащата по „бизнес-дела“, което изключва еднократна поръчка на обзавеждане за лични цели, също заяви, че жалбоподателят бил постоянно при баща си, познанството било от 2019г. сочи данни за събития от началото на 2020г. с бащата на жалбоподателя, което предполага многократни контакти в продължителен период от време.

7. Също остана неизяснено, след като връзката на жалбоподателя била тайна и по мобилен телефон, как конкретно е научил неговия баща, как бащата на момичето е научавал за изпращаните съобщения и, че тази връзка не е преустановена, как е отказал и не е искал жалбоподателят да има „официална връзка с момичето“. Последното предполага най-малкото жалбоподателят да е поискал официално въпросното момиче за съпруга, но той не представя такива данни. Звучи нелогично от данните за традициите в И. да е възможно съществуването на „официална връзка“ между момче и момиче, различна от намерение за брак, доколкото предбрачни отношения се преследват като нарушаващи морала и са свързани именно с „убийства на честта“, както е видно от справката на ДАБ по този въпрос.

Видно от протокола за проведеното интервю, на жалбоподателя са зададени редица уточняващи въпроси, които са му позволили да изложи подробности и да отстрани неточности в изложението си, в това число по факти и обстоятелства, относими към представената от него бежанската му история и личното му положение, в това число свързани с основанията, относими към предоставянето на международна закрила.

Жалбоподателят имаше възможността и след разпита на свидетеля и възраженията на ответника за противоречия в бежанската история да представи данни и обяснения за тези обстоятелства, но не го направи.

По тези съображения, в това число и на основание изслушаните свидетелски показания по делото, следва да се приеме за изцяло противоречива и поради това недостоверна представената от жалбоподателя бежанска

история, в това число за заплахи за живота му от недържавен субект поради връзка с момиче.

Действително, има данни за И. К., свързани с убийства на честта, за посегателства срещу лицата, които извършват нарушения на моралните ценности на племето, за вражди между племена и разрешаването им чрез убийства или по друг начин – прарична компенсация, предаване на момиче на другото племе, в противоречие с легални забрани и закони, но данни за възникнала племенна вражда във връзка с жалбоподателя не се установиха по делото.

Като недостоверни следва да се преценяват и твърденията му за заплахи за живота и здравето на членове на семейството му, доколкото същите продължават да живеят в И. К., няма данни да са пострадали, а твърденията му, че заплахите продължават, нямат никаква конкретика. Също жалбоподателят имаше възможността да изясни твърдението си, че бащата на момичето принадлежи към конкретна управляваща партия в И. К., но и това не беше направено, в протокола от проведеното интервю е заявил, че не е сигурен. В случай, че това действително е така, би следвало освен това да има публични данни, на които да се позове.

Видно от жалбата, се претендира, че изложената от жалбоподателя бежанска история е относима към предоставянето на хуманитарен статут по чл.9, а.1, т.2 ЗУБ, тъй като евентуалното завръщане в страната му ще доведе до реална заплаха за живота и сигурността му. Както е видно от изложеното становище на ВКБООН, при преследване на основание т.н. „убийства на честта“, се касае за принадлежност на жертвата на такива престъпления към определена социална група (чл.8, ал.1 ЗУБ), като се касае за преследване по смисъла на чл.8, ал.4 ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Следователно, в случай на достоверност на бежанска история поради заплахи по тоношение на опасност лицето да стане жертва на убийства на четта, се касае за предоставяне на бежански статут. Такава ситуация не попада в приложното поле на чл.9, ал.1, т.2 ЗУБ, както неправилно се твърди в жалбата. Няма данни за повсеместни посегателства без конкретни подозрения за нарушаване на морални ценности в И. К..

Що се касае до общата ситуация в страната по произход - И. К., видно от справките на ДАБ по делото, то ситуацията не предполага предоставянето на хуманитарен статут и данните, приети по въпроса в решението на ответника не са спорни. Няма данни за промяна в общата ситуация, жалбоподателят може да се завърне на международното летище "А".

Поради всичко изложено, правилен е изводът в оспореното решение, че молбата е неоснователна и следва да бъде постановен отказ по нея както на основание чл.8 ЗУБ така и на основание чл. 9 ЗУБ във всички хипотези. Оспореното решение е и материално законосъобразно, което съдът на основание чл.46, пар.3 от Директива 2013/32 съобрази и на основание допълнително представените пред съда доказателства.

Всичко изложено обуславя и извода за неоснователност на жалбата, като съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ, с оглед на което съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Ш. И. И., гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място], И., с последен постоянен адрес И., [населено място], с ЛНЧ [ЕГН], против Решение № 2712/11.12.2020г. на зам. председателя на ДАБ – МС, с което е постановен отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба или протестирано с касационен протест, в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: